

на 1 януари 1881 г. от 13 декември 1880 г. В закона са определени целта - "да се определи истинското число на присъстващото население", и предметът на народното преброяване - "цялото число на живущите лица, които се намират вътре в границите на Княжеството България по време на преброяването".

Първото преброяване на населението, извършено след Съединението (1885 г.), е към 31 декември 1887 г., като данните от него се публикуват през 1890 г. Ново преброяване на населението и жилищния фонд е извършено към 31 декември 1892 г. Програмите на тези първи преброявания имат доста скромнен обхват. Обект на изучаване са човешките ресурси, жилищният фонд и броят на селскостопанските животни. Преброяванията са организирани и извършени някак набързо под натиска на момента и са проведени само по силата на княжески указ. Липсват периодичност, последователност и правила за тяхното провеждане.

С течение на времето Статистическата служба се развива и укрепва и организационно. През 1894 г. Статистическото бюро е прехвърлено към Министерството на търговията и земеделието вероятно с цел да се насочи вниманието към статистически изучавания в областта на икономиката.

През 1897 г. се издава Закон за Дирекция на статистиката на Княжество България. Дирекцията има за цел "...да събира най-пълни и точни данни върху състоянието на страната, да ги проверява, обработва и обнародва, тъй щото да могат да послужат на науката, законодателството, администрацията и за други практически цели". Със закона се изменя наименованието на статистическата институция. В системата на тогавашната държавна администрация Дирекцията на статистиката е имала сравнително висок ранг.

За да се поставят на правилна основа бъдещите преброявания на населението и жилищния фонд, през 1897 г. е подготвен специален закон, който е приет на 10 ноември 1897 г. от Деветото обикновено народно събрание. В съответствие с този закон се извършва преброяването към 31 декември 1900 г., с което се ознаменува началото на новия XX век.

През последните две десетилетия на XIX в. успоредно с провеждането на първите преброявания на населението се полагат основите и на **текущата демографска статистика**. Регистрацията на движението на населението в младата държава се въвежда от началото на 1881 г. с "Височайший указ" от 8 октомври 1880 г., с който се постановява да се въведе от 1 януари 1881 г. точен регистър за ражданията, женитбите и умираанията, в съответствие със специално разработени наредби, разгледани и приети от Народното събрание и получили силата на "Закон за забележаване на раждания, женитби и умираания в Княжество България", действащ до 1893 г.